

Publicerad 2010-05-16 13:10 av Ken Cassel

När jag pratar med kråkorna!

Kråkorna kraxar i träden

Kra Kra Kra

Och alltid när jag får syn på en kråka i min närhet så svarar jag alltid

Krax krax kra

Och då brukar kråkan som jag bara pratar med bara titta på mig sådär konstigt

Ja, ni vet den där blicken som säger

Och vem fan är du nu, då?

Och nu undrar jag om du mår riktigt bra, människa?!

Och då brukar jag som alltid bara kraxa fram ett litet Ja!

Ja, jag mår bara bra och själv då?

Och när jag gör det så brukar kråkan som oftast bara flyga sin väg lite hastigt och lustigt kraxande

Okej, människa!

Du får ha dig en bra dag!

Hej då!

Och när kråkan sen bara försvinner sådär hastigt

och lustigt

så kan jag förstå att kråkan bara tänker

Han verkar inte riktigt klok den där människan för det verkar som om han tror att han kan prata kråkspråket

Men ärligt talat så förstod jag inte ens hälften av

vad han sa.....

Ken Cassel

16/5-2010.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten